

§ 4. Om alle offentlige og private Vandsteder og Brønde skal der fredes. Enhver Urengørelse af samme saasom ved Afløb fra Møddinger, Stalde og lignende Steder el. ved Henkastning af Aadsler o. s. v. skal være forbudt.

§ 5. Nærmere end 10 Al. fra anden Mands beboede Hus maa Møddinger Svinestier og Latriner ikke være anbragt, med mindre Sundhedskommissionen skønner det ugørligt for vedkommende at anbringe den i saa stor Afstand. (!)

§ 6. Aadsler, dyrisk Affald fra Slagtning samt Fisk maa ej henkastes paa Møddinger, men skal nedgraves el. forsvarlig dækkes med Jord, Tørvesmuld el. l.

Udbreder Latriner, Svinestiers Afløb eller Affald fra Husholdning eller Mejeri Stank, eller foraarsager anden Ulempe, skal Sundhedskommissionen foreskrive vedkommende Ejer eller Bruger de fornødne forebyggende Foranstaltninger (Nedgravning, Udskylning o. l.).

Af ovenstaaende Uddrag vil det ses, at paa adskillige af de Punkter, som Fru M. klager over, er Sundhedsvedtægten streng nok — hvis den blot blev overholdt. Derimod er den paa andre Punkter forældet og trænger i høj Grad til Skærpelse, f. Eks. m. H. t. Møddingens Afstand fra anden Mands beboede Hus.

Til Sammenligning følger her en enkelt Paragraf af en ganske ny Sundhedsvedtægt for en anden Kommune.

§ 4. Møddinger, som ligger inden for 30 Meter fra anden Mands beboede Hus, skal have en Dybde af mindst 1 m. og have murede eller cementerede Sider og Bund. Møddingen maa ikke ligge nærmere end 10 m. fra beboet Hus, og der maa kun være Afløb fra den til lukkede Møddingvandsbeholdere.

Udbreder Møddinger, Latriner, Svinestier, Gødningevand o. l. Stank el. foraarsager andre Ulemper, kan Sundhedskommissionen foreskrive de fornødne forebyggende Foranstaltninger (Udskylninger, Bortskaffelse, Opfangelse i Stalde og Skur af Gødningens flydende Bestanddele ved Anvendelse af Tørvesmuld el. Jord).

Ved det hygiejniske Møde, som »Selskabet for Sundhedsplejen i Danmark« holdt i Aalborg i August Maaned, var et af Forhandlings-emnerne »Sundhedsvedtægterne«*).

*) Se Maanedsskrift for Sundhedspleje September, Oktbr. og Novbr. 1912.

I sit Indledningsforedrag oplyste Docent Erlandsen (Forstander for Hygiejnisk Institut), at af Danmarks 1148 Landkommuner har kun de 648, altsaa lidt over Halvdelen, Sundhedsvedtægter. Hvorledes de ofte bliver overholdte, har vi i det foregaaende set et slaaende Eksempel paa. En Læge siger i Diskussionen: »I mange Landkommuner, der har udmærkede Sundhedsvedtægter, er disses Betydning ikke mere værd end det Papir, de er trykt paa. De kendes ikke af Befolkningen, de overholdes ikke.«

Her ligger sikkert en stor Opgave for Kvinderne, først og fremmest at varetage Sundhedsplejen i Hjemmene, men ogsaa at vise en større og mere aarvaagen Interesse end hidtil for den offentlige Sundhedspleje.

Man maa ofte spørge: hvor er Kvinderne henne? Ved det ovenfor omtalte Møde var f. Eks. af c. 360 Deltagere kun de 7 Kvinder, deraf 2 Byraadsmedlemmer og 1 Læge. Vi Kvinder maa blive os Medansvaret for vort Folks Sundhed mere levende bevidst.

Og for at komme tilbage til det her foreliggende Spørgsmaal, vilde det være en smuk Opgave for Dansk Kvindesamfunds Landkredse at undersøge, hvorvidt deres Kommuner har Sundhedsvedtægter, hvis ikke, agitere for at faa saadanne og saa holde et vaagent Øje med, at de bliver overholdte.

Henni Forchhammer.

Formand for Danske Kvinders Nationalraads Sundhedsudvalg.

Kvindelig Værnepligt.

Det er ganske interessant at se, hvorledes Tiden og Udviklingen ofte bevirker, at de samme Tanker fødes omtrent samtidig hos forskellige Mennesker. Fru Emma Gad har i Politikens Kronik d. 11. ds. (Novbr.) skrevet om »Kvindens Værnepligt« og angivet en Vej til Løsning af Spørgsmaalet. Paa D. K.'s Aarsmøde i Kolding (i Juni) fremførtes den samme Tanke og paa pegedes den samme Løsning, som Fru Gad nu anviser, af et Viborgkredsens Styrelsesmedlemmer, Fru Gerda Videbech.

Det kunde maaske have sin Interesse for D. K.'s Medlemmer at blive gjort bekendt med denne Tanke, som Udvalget i Fællesstyrelsen, der arbejder med Spørgs-